

som sagt, ikke fuldt ført. Drengen i Odense har nok tilstaaet Tyveriet, og har han begaaet det, har de 2 Drengene i Middelfart ikke forøvet det. Men denne Dreng fra Odense har f. Eks. forklaret, at han havde begaaet et Tyveri paa Malmøfærgen paa et nærmere bestemt Tidspunkt, forklaret, at han havde taget Penge, hvor disse Penge havde været o. s. v., medens det dog er fastslaaet, at der slet intet Tyveri er begaaet ved den Tid paa det Sted. Man kan derfor ikke anse vedkommende Drengs Tilstaaelse for ubetinget sandfærdig. Det Grundlag er for spinkelt til derpaa at fælde en saa afgørende Dom over Stephensen, som det ærede Medlem fældede. Jeg skal tilføje, at dersom det skulde blive bevist, at Stephensen, som det ærede Medlem sagde, var farlig for den offentlige Sikkerhed, kan det ærede Medlem ikke forvente, at Stephensen bliver forflyttet fra Middelfart til et andet Embede; thi der er ikke noget Statsembede, som kan beklædes af en Mand, om hvem man med Rette kan fælde en saa fordømmende Dom.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) var saa elskværdig at vende tilbage til Spørgsmaalet om Flauenskjold Apotek, paa hvilket han venter at kunne faa nogle Stemmer oppe i Sæby-Kredsen, hvad han med god Grund, med al Ret kan arbejde for. Jeg skal til det ærede Medlem sige, at den Erklæring, som Hjørring Amtsraad har afgivet, ikke kan forandre mit Syn paa Sagen, thi Forholdet var jo det, at der for Amtsraadet forelaa et Spørgsmaal om, hvorvidt det ønskede, at der skulde oprettes et Apotek i Øster Vraa under den givne og paa det Tidspunkt Amtsraadet bekendte Forudsætning, at Apoteket i Flauenskjold i saa Fald vilde blive nedlagt. Under denne Forudsætning tilraadede Amtsraadet Oprettelse af Apoteket i Øster Vraa. Efter at det var besluttet at oprette dette Apotek, blev Amtsraadet spurgt, om det ogsaa vilde have Apoteket i Flauenskjold nedlagt. Nu vilde Hjørring Amtsraad ikke have været lumsk, hvis det ikke havde svaret: Nej, da vi nu har faaet Apoteket i Øster Vraa, vil vi skam ogsaa nok beholde Apoteket i Flauenskjold. Hvis det ikke havde svaret saaledes, havde det været med Urette, at

jeg hæftede den i jydsk Forstand saa rosende Betegnelse „lumsk“ paa Hjørring Amtsraad. Dette fortsatte blot med Lumskhed, saa Erklæringen kan ikke gøre nogen Forandring i mit Syn paa Sagen.

Den Indtægt, som et Apotek i Flauenskjold kan give, er saa ringe, at ingen Apoteker vil kunne leve der, og det kan han jo endnu mindre i Fremtiden, naar der kommer Apotek i Øster Vraa. Jeg kan ikke tro, at den tidligere Apoteker i Flauenskjold med Rette af det ærede Medlem er betegnet som stridbar. Han maa dog være en overmaade beskeden Mand, naar han afgiver en Erklæring om, at kom der en anden Apoteker, kunde han nok tjene mere, end han hidtil havde kunnet — det er dog saa nydeligt erklæret af Manden. For Resten er han ogsaa af andre Grunde at betegne som en særdeles beskeden Mand, for han har i denne Sag afgivet Erklæringer til alle mulige Sider og til alle mulige Parter — de Erklæringer, som vedkommende vilde have. Han kan derfor vistnok ikke være meget stridbar. I Flauenskjold kan Lægen faa Ret til at fordele Medicin, og der kan blive oprettet et Hjælpeudsalg, naar Befolkningen vil have det; dermed er den jo fuldkommen hjulpet.

Naar det ærede Medlem (Pinstrup) insinuerede, at der skulde være Familiepolitik i denne Sag, er det jo ikke underligt, at Tanker herom kan opstaa oppe paa de Egne. Der slutter det ærede Medlem fra sig selv til andre. Det, der er sket i denne Apoteksag, er ikke sket af Hensyn til nogen Person eller politisk Meningsfælle, men det er sket, fordi det i det hele taget er fordelagtigst for den vendsysselske Befolkning, at der er et Apotek i Øster Vraa i Stedet for i Flauenskjold.

Marott: Naar jeg før refererede Sagen vedrørende Sadelmager Johansen, Brænderup, var det egentlig ikke, fordi jeg alene paa Grundlag deraf vilde bede den højtærede Justitsminister om at tage Affære overfor Forhørsdommeren. Jeg tilføjede ogsaa, at Sadelmager Johansen var løsladt, og at der ventes Dom i Sagen i en nær Fremtid. Naar jeg